

הדרך פשטה נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא. ונראה לרש"י כשחל ר"ח טבת להיות בשבת שיש להפטיר בנרות דזכריה משום פרסומי ניסא ולא בהשמיט כסא' שהיא הפטרת ר"ח ועוד כיון שהמפטיר קודם בשל חנוכה יש לו להפטיר מעטין שקרא ומה שהמפטיר לקרות בשל ר"ח

משום דנקריאת התורה כיון דמני למיעבד תרוייהו מדיר ופרסומי ניסא עדיין תרוייהו ומדיר קודם^א אבל היכא דלא אפשר למעבד תרוייהו^ב פרסומי ניסא עדיף ועוד דנקריאת התורה אין כל כך פרסומי ניסא שמיז מזכיר צה נרות כמו בהשפטה^ג ועוד נראה לרש"י דעל כן הקדימו של ר"ח כתי שהמפטיר יקרא בשל חנוכה ויפטיר בנרות דזכריה:

ה"ג הוא דהוו רגילי בשרא. פי' העבד והאשה לך אמר מרי

גברי רבנדי נפקי מהכא ולקמן אמר חזא דהוי רגילה האשה לנדה לך קאמר דנפיק מד גרסא רבא בזומוס: **רבי** נשא דרב שיובי. אומר ר"ח דכבר נפטר אציו לך קאמר צהאי לישנא דאי מחיים הוה ליה לעימר דני אבוה ואומר ר"ח צטט רבנו שאלה אשכמוצין מזהב אס אצי שנהל מחיים כותבין דהנעלה ליה מצי אבוה ואס ככר מנת כותבין דהנעלה ליה מצי נשא ולרש"י נרא' לפי' מחיים אשכמן דקאמר צי נשא צפרק מי שהשתיך (לקמן דף קטו.) לוי צריה דרב הונא צב מייא אשכמיה

לנבלא דני נשא דקנביל וספי לתורה צטט ציה אחא אבוה אשכמיה כו' ויכול לכמוצו כמזונה כאשר ירעה^ה: **גזרה** יו"ט אבו שבת. וא"ת בכל שמיטת שאין מדליקין צתן בשבת נגזרו יו"ט אטו צנת וצמתי' מתן אין מדליקין צשמן שריפה ציו"ט משמע דכשרי שמיטת' מדליקין ויל' דכשרי שמיטת דכיון דאין נמשכין אחר הפטילה כי שרי ציו"ט לא אמי למישרי צשנת דפשיטי הוה דליכא לניגור צתן שמא יטה^ו אצל שמן שריפה אז שרי ציו"ט איכא למעטי אחי למשרי צשנת כיון דנמשך אחר הפטילה לפי שאינו פשוט לעולם דעממא דמתוך שמהו עליו לצורפו גורה שמא יטה' הקשה הר"ר אליעזר' דהכא מפרש רבה דעממא^ז גורה יו"ט אטו צנת ולקמן (דף עז.) מסיק מקרא דהוה לצדו והשיב לו רבנו שמואל דע"כ לקמן הוי רבא שהוא אחר אציו והכא רבה שהרי משיב לו אציו תלמודו וגם פליג עליה רב קמח' חזינו אף קשה^ח מאי פירי' הכא אציו אלא עממה ציו"ט לישמרי והוה גופיה מסיק לקמן דאין מדליקין בשמן שריפה מעולת צנת בשבת' ונראה לפרש דאציו רבנא ורבא לקמן לא קיימי אחאי דקאמר מ"ט אין מדליקין לפי שאין שורפין קדשים ציו"ט ולת

ומפני צנוול עניים. שלא היו יודעים מתי יקרוס^א אותם: **מפני הצדק.** שהעובדין רוצין צגמר קצירו שהוא מכלה את הכל לא יעשו צשנתה כזר: **ומשום לא סגלה.** דמשמע שעת כליאו: **אטו וכוכה.** הני דאמרו לא עטמא דלא תכלה קא מפרשי מאי שנת כליאו: **אמר רבא מפני הרמאין.** העובדין על לא

ומפני ביטול עניים שלא יהו עניים ויושבין ומשמרין עכשיו מונח בעה"ב פאה ומפני חשד שלא יהיו עובדין ויבשו אומרים תבא מארה לאדם שלא הניח פאה בשדהו ומשום יבל תכלה אמו כולוהו לא משום בל תכלה ניגוהו אמר רבא מפני הרמאין: אמר רב יצחק בר ריפה א"ר הונא א"ר שיש לה שני פיות עולה לב' בני אדם אמר רבא צמולא קערה שמן והקיפה פתילות כפה עליה כלי עולה לכמה בני אדם לא כפה עליה כלי עשאה כמין מדרה ואפילו לאחד נמי אינה עולה: אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה וקידוש היום מהו קידוש היום נר חנוכה עדיף משום שלום ביתו כתי עדיף דתדיר או דילמא נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

תורה אור השלם

1 ויבקרם את קציר ארצם לא תפלה את שורך קצירך קצירך לא תלקט: וקרא י ט 2 לא ימשי עמוד הענק יוקם ועמוד האש יקלח לפני העם: ספורה י כ כ

הגהות הב"ח

(א) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ב) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ג) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ד) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ה) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ו) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ז) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ח) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (ט) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (י) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (יא) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (יב) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (יג) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (יד) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (טו) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (טז) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (יז) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (יח) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (יט) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. (כ) ר"י ד"ה ר"ב ש"ס.

גליון הש"ס

הגהות הגר"א

[א] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ב] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ג] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ד] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ה] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ו] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ז] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ח] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [ט] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [י] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [יא] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [יב] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [יג] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [יד] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [טו] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [טז] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [יז] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [יח] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [יט] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס. [כ] ר"י ד"ה ר"ב ש"ס.

מוסף רש"י

לא ימשי עמוד הענק יוקם ועמוד האש יקלח לפני העם: ספורה י כ כ

רבינו חננאל

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

אמר רבא פשימא לי צנר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בתר דאבעיא הדר פשטה רב הונא הרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידיו חכמים הווירי במזוזה זוכה לירדה נאה הווירי בציצית זוכה לשלית נאה הווירי בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין רב הונא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דרבי אבין נגרא הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר חרי גברי רכרבי נפקי מהכא נפקי מינייהו רב אידי בר אבין ורב חייא בר אבין רב חסדא הוה רגיל דהוה חליף ותני אפתחא דבי נשא דרב שיובי הוא דהוה רגיל בשרני טובא אמר גברא רבא נפק מהכא נפק מינייהו רב שיובי דביתוהו דרב יוסף הות מאחרה ומדלקת לה אמר לה רב יוסף תניא

6) תוספתא טה' ב' (2) תוספתא כ"ב ט"ג ט"ז
7) ז' תוספתא ט' כ"ד (2) ט"ז
8) (תוספתא ט"ז):
9) ז' תוספתא ט' ח'
10) ז' תוספתא ט' ח'
11) ז' תוספתא ט' ח'
12) ז' תוספתא ט' ח'
13) ז' תוספתא ט' ח'
14) ז' תוספתא ט' ח'
15) ז' תוספתא ט' ח'

במה מדליקין פרק שני שבת

כד.

עין משפט
נר מצווה

בזכרת המון. חתפלה פשיטא לן שהרי הלל ולהולאה נקבעו כדלמרינן לעיל^א: לא מוזכרין. לא חייבו להזכיר: אינו מוזכר. אינו כריך להזכיר: מה חתפלה בזכרת הודאה. דהא כולה מילתא דטענה עיקרה להודאה נתקנה: שהודאה.

בזכרת משנויה. ג' נקש רחמיס על ישראל ועל ירושלים להשיב עבודה למקומה לעשות קרבוט היום: שני ומשי: משמע של כל צדמות השנה ומשי עבדתיהו ויוכנס ולהלוקט משאר ימות השנה: של העניות. שהיו גורמים תעניות על הגשמים שני ומשי ונשינו צמס' תענית (דף טז:).^א

וגל מעמדו. כלומר לימים של מעמדות שהיו ממוענין ארבעה תעניות שצבת שני ושלשי ורבעי ומשימי^א ומעין המאורע ידיה תפלת תענית: ערביים. לולי נייסתן ושלשי שאכלו וזומה כל הלילה מתפלל תפלת תענית מאחר שצמס הייס והכי נמי אמר רב הונא דצמס בנמסנת תענית (דף טז:). יחיד שקבל עליו ומנוחה מחפלי יתי ויאומו

מין המאורע בעבודה, דא לא אמר מחזירין אותו, ואין בהם קדושה על הקרבן, ויש בהן הודאה בבחייתו. ויתביש כגון שני וחמישי ועל עניות ומעמדות ערביים ותפלתהו לא כדל כן כצניסנת כדן ומתפלל כלומר ערב תענית ועל פי צניסנתהו לא אמר תפלה מתפלל ומתפלל כל תענית וילל מתרום אף על פי שגורניו כעמדתהו תפלת ערביהו אינו מתפלל תפלת תענית. וסוף דברי הגאונים כענו אכל אין אלו רגילים לומר ערביהו ואפילו שחרימם שמה יאכרע לו אוגס חולי או בולמוס ויטעוס כלום ומנאל שקרן תפלתו: אין מחזירין אותו. דלא לאורייתא יניחו: בזכרת המון. של ערביהו כצניסנתו כ"ש צניסנתו שזכר עבד הייס: של חנוכה צמוספין.

בזכרת המון. חתפלה פשיטא לן שהרי הלל ולהולאה נקבעו כדלמרינן לעיל^א: לא מוזכרין. לא חייבו להזכיר: אינו מוזכר. אינו כריך להזכיר: מה חתפלה בזכרת הודאה. דהא כולה מילתא דטענה עיקרה להודאה נתקנה: שהודאה.

בזכרת משנויה. ג' נקש רחמיס על ישראל ועל ירושלים להשיב עבודה למקומה לעשות קרבוט היום: שני ומשי: משמע של כל צדמות השנה ומשי עבדתיהו ויוכנס ולהלוקט משאר ימות השנה: של העניות. שהיו גורמים תעניות על הגשמים שני ומשי ונשינו צמס' תענית (דף טז:).

וגל מעמדו. כלומר לימים של מעמדות שהיו ממוענין ארבעה תעניות שצבת שני ושלשי ורבעי ומשימי^א ומעין המאורע ידיה תפלת תענית: ערביים. לולי נייסתן ושלשי שאכלו וזומה כל הלילה מתפלל תפלת תענית מאחר שצמס הייס והכי נמי אמר רב הונא דצמס בנמסנת תענית (דף טז:). יחיד שקבל עליו ומנוחה מחפלי יתי ויאומו

מין המאורע בעבודה, דא לא אמר מחזירין אותו, ואין בהם קדושה על הקרבן, ויש בהן הודאה בבחייתו. ויתביש כגון שני וחמישי ועל עניות ומעמדות ערביים ותפלתהו לא כדל כן כצניסנת כדן ומתפלל כלומר ערב תענית ועל פי צניסנתהו לא אמר תפלה מתפלל ומתפלל כל תענית וילל מתרום אף על פי שגורניו כעמדתהו תפלת ערביהו אינו מתפלל תפלת תענית. וסוף דברי הגאונים כענו אכל אין אלו רגילים לומר ערביהו ואפילו שחרימם שמה יאכרע לו אוגס חולי או בולמוס ויטעוס כלום ומנאל שקרן תפלתו: אין מחזירין אותו. דלא לאורייתא יניחו: בזכרת המון. של ערביהו כצניסנתו כ"ש צניסנתו שזכר עבד הייס: של חנוכה צמוספין.

בזכרת המון. חתפלה פשיטא לן שהרי הלל ולהולאה נקבעו כדלמרינן לעיל^א: לא מוזכרין. לא חייבו להזכיר: אינו מוזכר. אינו כריך להזכיר: מה חתפלה בזכרת הודאה. דהא כולה מילתא דטענה עיקרה להודאה נתקנה: שהודאה.

ולא גורמי נתן למוך חנך מהותך שמן אטו לא נתן דללא נתן נמי לא אסור אלא אטו שאין מהותך אש"ג דבהלכז מהותך גורמין גזרה לגזרה דגורמי אטו שאינו מהותך ושאינו מהותך אטו שנתנו יוס לא הלא חשיב גזרה לגזרה^א דכשאינו מהותך ודאי יטעו לפי שאינו נמשך אחר הפמילה אצל הכא משום שנתנו ועליו לית לן למימר ודאי יטעו ומיך ר"י דהכא לא חשיב גזירה לגזרה דיו"ט ושבת כי הדדי והנו כדלמרינן בפרק שבת אשה (למקן דף טז). וספ"ג אצל סנדל המסומר^א וקשה לרשב"א דהכא גורמין יו"ט אטו שבת וזכרם של הכלים (לקמן דף קד). וספ"ג אצל סנדל גורמין ושמה אין להשוות גזרות של חכמים זו לזו אולם שאינם צמלנאם אחת: גזירה יו"ט אש שבת. וקשה לרשב"א הא דמתן פ"ג צניסנת (דף טז: וספ"ג) מעשה ושל ר' פרנפן עליה ועל החלה שנתמאלת ואמרו לו לא חיזים ממקומה^א והשאל לרביה אמאי לא חיזיה והא מוילא להסיק תחת מצטלו דלא שייך צה למימר דיו"ט אטו שבת כמו צמטן ולפי שזמנא דלין שורפין קדשים ציוס טוב ניחא וזיך לדמוק דגורמין חלה בשבת אטו שבת.

ולא גורמי נתן למוך חנך מהותך שמן אטו לא נתן דללא נתן נמי לא אסור אלא אטו שאין מהותך אש"ג דבהלכז מהותך גורמין גזרה לגזרה דגורמי אטו שאינו מהותך ושאינו מהותך אטו שנתנו יוס לא הלא חשיב גזרה לגזרה^א דכשאינו מהותך ודאי יטעו לפי שאינו נמשך אחר הפמילה אצל הכא משום שנתנו ועליו לית לן למימר ודאי יטעו ומיך ר"י דהכא לא חשיב גזירה לגזרה דיו"ט ושבת כי הדדי והנו כדלמרינן בפרק שבת אשה (למקן דף טז). וספ"ג אצל סנדל המסומר^א וקשה לרשב"א דהכא גורמין יו"ט אטו שבת וזכרם של הכלים (לקמן דף קד). וספ"ג אצל סנדל גורמין ושמה אין להשוות גזרות של חכמים זו לזו אולם שאינם צמלנאם אחת: גזירה יו"ט אש שבת. וקשה לרשב"א הא דמתן פ"ג צניסנת (דף טז: וספ"ג) מעשה ושל ר' פרנפן עליה ועל החלה שנתמאלת ואמרו לו לא חיזים ממקומה^א והשאל לרביה אמאי לא חיזיה והא מוילא להסיק תחת מצטלו דלא שייך צה למימר דיו"ט אטו שבת כמו צמטן ולפי שזמנא דלין שורפין קדשים ציוס טוב ניחא וזיך לדמוק דגורמין חלה בשבת אטו שבת.

תניא בוותיה דרב הונא. והא' משמע סוף משמן שריפה לדין מדליקין שצבת ולא ציו"ט והיינו דלא כרב חסדא דלגדי^א מדליקין שצבת^א וי"ל דהיך כל אלו שאלמדין אין מדליקין שצבת מדליקין ציוס טוב וכ"ש אהו שזמליקין שריפה שאף על פי שמדליקין שצבת^א אין מדליקין ציוס טוב וכי: **איבעיא להו מהו להזכיר** ש"ה חנוכה בברכת המון. תימה דהך מילתא הוה ליה לנאסיק לעיל בני מילא דטענה^א.

מהו להזכיר ש"ה חנוכה בבהמה^א. דבכתפלה שפשיטא ליה דמזכיר משום חתפלה צצור הוא ואיכא פרסומי ניסא אכל צצוריהו^א לניכא פרסומי ניסא כולי האי: **מזכיר בהודאה**. דעל הנסיס הודאה היא ולא חתפלה^א: **בבונה ירושלים**. כמו צניסנת שאומרי יעלה ויבא צצורה ירושלים^א ומשום מקנהו ויבא צצורה ירושלים דהיא נמי חתפלה וצניסנת ימקינה צצורה שהיא חתפלה להשכר ישראל לירושלים: או ירמלא ביון דלא אסור בעשיית מלאכה בו^א. והא דלמך פ"ג דמנילה (דף כז: וספ"ג) כל שיש בו ציטול מלאכה לעס כגון תענית יצור וט' צצור קורין שלשה ושאין צו ציטול מלאכה לעס כגון ראש חודש וחולו של מועד קורין ד"ט^א היינו מנהג צנלמא שאין רגילין לעשות מלאכה^א.

תניא ר' אושעיא (בוותיה) ב' מהכא לא הוי צני למיפשע לעיל דאינו מזכיר חנוכה בזכרת המון דאיכא למידיח דרוקא נקט תעניות ומעמדות אכל חנוכה ופורים אף על פי שאין צהן קרנן מוסף כריך להזכיר משום פרסומי ניסא ואיכא ליהב למיפשע דלילמא נקט תעניות ומעמדות משום חתפלה מוסף והוא דהיו חתפלה מוסף קרבוט היום: שני ומשי: משמע של כל צדמות השנה ומשי עבדתיהו ויוכנס ולהלוקט משאר ימות השנה: של העניות. שהיו גורמים תעניות על הגשמים שני ומשי ונשינו צמס' תענית (דף טז:).

ווגל מעמדו. כלומר לימים של מעמדות שהיו ממוענין ארבעה תעניות שצבת שני ושלשי ורבעי ומשימי^א ומעין המאורע ידיה תפלת תענית: ערביים. לולי נייסתן ושלשי שאכלו וזומה כל הלילה מתפלל תפלת תענית מאחר שצמס הייס והכי נמי אמר רב הונא דצמס בנמסנת תענית (דף טז:). יחיד שקבל עליו ומנוחה מחפלי יתי ויאומו

מין המאורע בעבודה, דא לא אמר מחזירין אותו, ואין בהם קדושה על הקרבן, ויש בהן הודאה בבחייתו. ויתביש כגון שני וחמישי ועל עניות ומעמדות ערביים ותפלתהו לא כדל כן כצניסנת כדן ומתפלל כלומר ערב תענית ועל פי צניסנתהו לא אמר תפלה מתפלל ומתפלל כל תענית וילל מתרום אף על פי שגורניו כעמדתהו תפלת ערביהו אינו מתפלל תפלת תענית. וסוף דברי הגאונים כענו אכל אין אלו רגילים לומר ערביהו ואפילו שחרימם שמה יאכרע לו אוגס חולי או בולמוס ויטעוס כלום ומנאל שקרן תפלתו: אין מחזירין אותו. דלא לאורייתא יניחו: בזכרת המון. של ערביהו כצניסנתו כ"ש צניסנתו שזכר עבד הייס: של חנוכה צמוספין.

בזכרת המון. חתפלה פשיטא לן שהרי הלל ולהולאה נקבעו כדלמרינן לעיל^א: לא מוזכרין. לא חייבו להזכיר: אינו מוזכר. אינו כריך להזכיר: מה חתפלה בזכרת הודאה. דהא כולה מילתא דטענה עיקרה להודאה נתקנה: שהודאה.

בזכרת משנויה. ג' נקש רחמיס על ישראל ועל ירושלים להשיב עבודה למקומה לעשות קרבוט היום: שני ומשי: משמע של כל צדמות השנה ומשי עבדתיהו ויוכנס ולהלוקט משאר ימות השנה: של העניות. שהיו גורמים תעניות על הגשמים שני ומשי ונשינו צמס' תענית (דף טז:).

וגל מעמדו. כלומר לימים של מעמדות שהיו ממוענין ארבעה תעניות שצבת שני ושלשי ורבעי ומשימי^א ומעין המאורע ידיה תפלת תענית: ערביים. לולי נייסתן ושלשי שאכלו וזומה כל הלילה מתפלל תפלת תענית מאחר שצמס הייס והכי נמי אמר רב הונא דצמס בנמסנת תענית (דף טז:). יחיד שקבל עליו ומנוחה מחפלי יתי ויאומו

מין המאורע בעבודה, דא לא אמר מחזירין אותו, ואין בהם קדושה על הקרבן, ויש בהן הודאה בבחייתו. ויתביש כגון שני וחמישי ועל עניות ומעמדות ערביים ותפלתהו לא כדל כן כצניסנת כדן ומתפלל כלומר ערב תענית ועל פי צניסנתהו לא אמר תפלה מתפלל ומתפלל כל תענית וילל מתרום אף על פי שגורניו כעמדתהו תפלת ערביהו אינו מתפלל תפלת תענית. וסוף דברי הגאונים כענו אכל אין אלו רגילים לומר ערביהו ואפילו שחרימם שמה יאכרע לו אוגס חולי או בולמוס ויטעוס כלום ומנאל שקרן תפלתו: אין מחזירין אותו. דלא לאורייתא יניחו: בזכרת המון. של ערביהו כצניסנתו כ"ש צניסנתו שזכר עבד הייס: של חנוכה צמוספין.